

ткове оформлення, можуть виступати домінантами, акцентами або фоном. Квітково-декоративне оформлення є одним з головних компонентів міської ландшафтної архітектури. Виходячи з вищевикладених принципів, проектувати квітники слід, враховуючи організацію об'ємно-просторових структур, композиційну структуру простору, архітектурні теми. Таким чином, будь-яке квіткове оформлення повинне відповідати навколишньому оточенню.

ФІЛОСОФСЬКІ ОСНОВИ ПРОСТОРОВОЇ КОНЦЕПЦІЇ ЯПОНСЬКОЇ АРХІТЕКТУРИ

Селєзньов Є.І.

Науковий керівник – Жмурко Ю.В., канд. архіт., доцент

В Японії творча діяльність архітектора підпорядковується строгим закономірностям просторового розуміння, сформованим ще в давнину, що залишаються актуальними досі. Сформовані принципи побудови простору, що спираються на основоположні світоглядні категорії, сягають далеко вглиб культури, тісно переплітаючись з релігією, філософією, способом життя і естетичними уявленнями японського народу.

Центральними категоріями, що становлять основу просторового сприйняття архітектури в Японії, виділити наступні: пустота, проміжок, тінь.

Ці категорії можна вважати інваріантами культури країни Висхідного Сонця, тому що стійкість їх застосування простежується не тільки в середні століття, а і в наш час. З їх допомогою в культурі сформувався і зберігається до теперішнього часу принцип гармонії як її найважливіша умова існування і функціонування. Роль центральних категорій в сучасній архітектурі Японії – зв'язок з традиціями. Розкриття сенсу тріади основних просторових категорій, їх поява і то в якому вигляді вони дійшли до нас. Пустота – це початок і кінець в якому все відмінності зливаються в єдине ціле. Пустота має можливість впливати на емоції, почуття, підсвідомо сприймаючись як модель світобудови. Філософське усвідомлення поняття пустоти пронизує архітектурну творчість і сприйняття споруди навіть сьогодні. Саме за допомогою пустоти передається відчуття нескінченності простору і його глибини, підкреслюється естетика простоти і виразності.

Проміжок – як провідний принцип світорозуміння, плавно перетікання з одного в інше з відсутністю різких меж. Проміжна зона знаходить своє втілення в традиційній архітектурі у вигляді енгава, яка «призначена для того, щоб висловити зв'язок між природою та архітектурою, і об'єднати разом різні архітектурні групи». За допомогою га-

лереї архітектура Японії зв'язується з природою, вона відкриває будівлі природі і, в той же час, завдяки їй, природа включається в архітектурну споруду.

Тінь – ядро естетичних уявлень японців. Тінь є обов'язковим заповненням традиційного будинку і основною якісною характеристикою галереї.

Втілення і розуміння центральних категорій у творчості сучасних японських архітекторів: Маекава Куніо, Танге Кендзо, Курокава Кісі, Андо Тадао, Кікутаке Кієнорі. Архітектори вбудовують свої твори в культурний контекст, в повній мірі використовуючи художні можливості, що надаються комбінацією таких категорій як «пустота», «проміжок» і «тінь» для організації архітектурного простору. Виділені категорії – «пустота» – «проміжок» – «тінь» мають найважливіше значення для сприйняття «японського» простору. Кожен із сучасних архітекторів Японії вибирає свою точку зору на поєднання виділеної смислової тріади, надає своє розуміння традиції. Результатом такого підходу стало філософське осмислення простору, що враховують, крім гармонії з природою, також і гармонійне існування в цьому просторі людини.

ЛАНДШАФТНА ОРГАНІЗАЦІЯ РЕКРЕАЦІЙНИХ ТЕРИТОРІЙ В ЗОНАХ РЕНОВАЦІЇ ПРОМИСЛОВИХ РАЙОНІВ

Ворожб'ян М.М.

Науковий керівник – Мартишова Л.С., канд. архіт., доцент

Реновація промислових територій сучасного міста одна з найактуальніших проблем, де реновація – адаптивне використання комплексів будівель і споруд, при зміні їх функціонального призначення і комплексне оновлення архітектурно-ландшафтної міського середовища. Вирішення цієї проблеми, за рідкісним винятком, знаходиться на рівні стратегічних концепцій і пропозицій, хоча саме цей напрямок містить рішення численних соціальних, містобудівних, архітектурних, екологічних, естетичних, психологічних та інших завдань. Промислові райони мають великий містобудівний потенціал, оскільки рекреація - це специфічний вид діяльності зі своїми особливостями, структурою та ін.

Питання реорганізації міського середовища шляхом реновації промислових територій виявився в центрі уваги наприкінці ХХ сторіччя. Особливо це відноситься до питань комплексного вирішення проблем промислових територій в зонах унікальних ландшафтів міста, рекреаційних територій, а також дослідженню питань, пов'язаних з